

РЕШЕНИЕ

№ 332

гр. София, 10.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-13, в закрито заседание на десети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Владимир Вълков

като разглежда докладваното от Владимир Вълков Търговско дело № 20231100900297 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.25 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ЗТРРЮЛНЦ) във вр. с чл.274 и сл. от ГПК.

Образувано е по жалба от името на „Т.И.” АД, срещу отказ № 20230130114816-4/03.02.2023 г. да бъде обявен акт по партидата на дружеството. Жалбоподателят упреква длъжностното лице по регистрацията за изисканото извлечение от Централния депозитар с довод да е излязло извън обхвата на приложимата проверка, която смята за ограничена до доказано в случая редовно свикване на общото събрание, взетото решение и представения за обявяване актуализиран устав. Застъпена е теза, че макар и уставът да отразява безналични акции, капиталът му е формиран от поименни акции при регламентиран ред за разпореждане в чл. 7 от устава, неприложим към безналични акции. Сочи се да е допусната фактическа грешка като повече от 25 г. дружеството функционира и акциите се третират за налични. Поддържа се и довод, че законът не предписва задължение за предоставяне на извлечение от Централния депозитар за списък на акционерите, легитимирайки се с притежаваните акции по чл. 175 ал. 1 ТЗ. Смята Централния депозитар за овластен да води книгите на акционерите, но не и да ангажира дружеството да представя извлечение за удостоверяване качеството на акционери на участниците в общото събрание. Иска се отказът да бъде отменен и да бъде указано обявяване на представения устав.

В отговор по жалбата от името на Агенция по вписванията се поддържа теза, че изисканият списък е бил необходим за установяване, че участниците в общото събрание според списъка са били и акционери. Тъй като срокът по чл. 19 ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ не бил спазен застъпен е довод за законосъобразност на отказа.

По допустимостта на жалбата

Частната жалба е подадена от процесуално легитимирано лице, против подлежащ на обжалване акт и в установения едноседмичен срок, което я определя за допустима. Дължимата държавна такса е внесена.

По основателността на жалба.

Регистърното производство е образувано въз основа на заявление, подадено от адвокат с изрично пълномощно от „Т.И.“ АД, представлявано от адв. П. Г. от САК, с искане да бъде вписана промяна във вида на акциите от безналични на налични. Видно от чл. 7 ал. 1 от обявения по партидата на дружеството устав акциите на дружеството са безналични. Същевременно, както отбелязва и процесуалният представител на жалбоподателя, регламентирания от уставът ред за легитимация на акционерите не съответства на предвидения в Закона за публичното предлагане на ценни книжа, а възпроизвежда правила за легитимация и разпореждане, регламентирани в Търговския закон. Уставът съдържа и правила, неприложими към публичните дружества. От представените в регистърното производство документи следва извод, че насроченото за 19.12.2022 г. общо събрание не е проведено поради липса на кворум. От представеното към жалбата удостоверение от Централен депозитар АД се установява, че дружеството няма регистрирана емисия безналични финансови инструменти.

В потвърждение правата на акционерите е представен „Списък на акционерите на „Т.И.“ АД“ с указание 31585 акции да притежава „О.Л.“ – КАНАДА.. Представен е и списък на присъствалите на общото събрание се налага извод на общо събрание от 19.01.2023 г. да се е легитимира като притежател на 31585 акции С.Г.Г., представяван от адв. П. Г..

Изискуемата от чл. 21 т. 5 ЗТРРЮЛНЦ проверка за съществуване на заявеното обстоятелство и съответствието му на закона ангажира длъжностното лице по регистрацията да се увери, че императивните правила за формиране на колективна воля са спазени, а по съдържанието си тя съответства на заявеното за вписване обстоятелство. Правата на акционерите, овластени и да участват при формиране на тази воля, се материализират в издадени от акционерното дружество акции. Настоящият състав приема, че огласяването на вида акция е призвано да оповести режима на възприетите от учредителите легитимационни документи, доколкото и самият закон разграничава реда за учредяване и разпореждане според различните видове акции. В рамките на регистърното производство длъжностното лице дължи да се увери безусловно, че предписаните от закона правила, обуславящи и вземането на решенията от общото събрание на 19.01.2023 г. са били спазени. При положение, че редът за придобиване и разпореждане с безналични акции е определян в закон неадекватната за този вид акции регламентация на този въпрос не пречи на възникването на права при настъпване на предписаните от специалния закон обстоятелства. В тази връзка и указанието за представяне на доказателства от Централния депозитар е било

необходимо при установяване кръга на легитимирани акционери. От представеното удостоверение в рамките на настоящото производство се установява, че „Т.И.“ АД няма регистрирана емисия безналични финансови инструменти в регистъра на Централен депозитар АД.

Понеже учредителният акт регламентира отношенията между отделния акционер и дружеството, утвърдената от учредителите форма за обективизиране на легитимационните документи – акциите придобива приоритет пред вложеното в устава указание за вида акции. Оттук следва и извод, че меродавно за признаване правата на акционерите се явява не посоченият вид на акциите, било то и съответно вписан в търговския регистър, а очертаният с устава механизъм за легитимация и разпореждане с акциите. Съгласно чл. 7 ал. 2 и ал. 3 от устава акциите на дружеството се материализират, което налага на извод, че акционерите са възприели общият механизъм за легитимация. Ето защо необходимата проверка за легитимирани да участват във върховния орган на дружеството следва да бъде направена при отчитане на правилата на чл. 175 и сл. ТЗ. Указанието, че издаваните акции са поименни определя за меродавно правилото на чл. 179 ТЗ – това става чрез **водената от акционерното дружество нарочна книга** с указано съдържание.

Според чл. 179 ТЗ книгата следва да отразява имената и идентификационни данни за всички акционери, записаните от всеки един акции, индивидуализирани по вид, номер и брой. Освен това, книгата следва да позволява проследяване на настъпили промени в притежанието на акции. Сред представените документи към заявлението обаче документ с така указаното съдържание не се намира. Представеният списък на акционерите не отговаря на очертаните критерии. Освен че наименованието на документа не го представя като акционерна книга, липсва и указание за номерата на акциите – уникален идентификационен белег за тази ценна книга, които именно я индивидуализира. Освен това, съдържанието на документа не позволява проследяване на промяна в притежанието, което обаче е наложително за извод, че зачетеният при участието в общото събрание акционер – С.Г.Г., който не фигурира и в представения списък, е легитимиран да въздейства върху волята на общото събрание.

Както длъжностното лице по регистрацията, така и съдът в настоящото производство дължи да обсъди приложените по заявлението документи по съществото. При положение, че приложените документи не удостоверяват легитимацията на правоимащите да участват в общото събрание на акционерно дружество безпредметно остава обсъждането на реда по свикване на общото събрание при отразените в протокола участници в неговата работа. Това от своя страна пречатства извода, че е взето решение от легитимен орган, за да бъде зачетено и извлеченото от него и заявено за вписване обстоятелство.

По разноските.

Нормата на чл. 25 ал. 5 ЗТРРЮЛНЦ не утвърждава собствено основание за отговорност за разноски, а препраща към Гражданския процесуален кодекс. Агенция по

вписванията не е страна в охранителното производство, а негов орган. Гражданският процесуален кодекс не признава право на разноси на държавен орган, призван да окаже съдействие по смисъла на чл. 2 ГПК.

Не са налице и предпоставките на чл. 78 ГПК. Този текст регламентира като принцип, че отговорността за разноси произтича от необосновано от правна гледна точка повдигнат или поддържан спор за материално право, а като изключение – за неоправдано иницирано съдебно производство – чл. 78 ал. 4 ГПК. И този институт обаче визира като правоимаща единствено страната в спорното правоотношение. Вземането по чл. 78 ал. 8 ГПК предполага възникнала отговорност за разноси, а доколкото това не се установява, неоснователно е и предявеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. С оглед нормата на чл. 81 ГПК настоящият състав приема, че така формираната воля следва и да бъде огласена с дипозитива на съдебния акт, с който се приключва производството по делото.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на „Т.И.” АД, срещу отказ № 20230130114816-4/03.02.2023 г.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането по чл. 78 ал. 8 ГПК, предявено от Агенция по вписванията.

Решението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Апелативен съд – София в едноседмичен срок от съобщението.

При упражняване на тази процесуална възможност дължимата държавна такса е в размер на 7,50 лв. и следва да бъде внесена по сметка на Апелативен съд – София, а доказателство за това да бъде приложено към частната жалба.

Съдия при Софийски градски съд: _____